

[Fischer]

Danmark ikke benytte den platform, som vi nu engang har indtil nytår?

Hanne Severinsen (V):

Allerførst vil jeg sige til den foregående ordveksling, at efter, at det således er konstateret, at CD og De Konservative er enige om Tibet, tror jeg, at vi alle sammen er enige, når det gælder Tibet. Derefter vil jeg gå over til min egentlige tale.

Af og til har jeg været meget skeptisk over for, at man ustandselig havde »år« i FN, fordi det ene år næsten kan tage glansen fra det andet år, så man til sidst siger: Hvornår er det så de aldrende mænds tur til at få et år, for de er vist efterhånden de eneste, der ikke har haft et?

Men netop efter 500-året for Columbus sidste år synes jeg det var meget relevant, at vi fik de oprindelige folks år i år.

Jeg synes også, at det har ført mange gode ting med sig. I hvert tilfælde synes jeg, at man på menneskerettighedskonferencen i Wien kom til mange gode resultater. Så det sammenfald, der var mellem på den ene side de oprindelige folks år og på den anden side menneskerettighedskonferencen, tror jeg var et lykkeligt sammenfald.

Og jeg er også glad for, at vi nu her i Folketinget følger de oprindelige folks år op med en forespørgselsdebat og en motiveret dagsorden.

Jeg vil i øvrigt benytte lejligheden til at takke for en flot tale fra udviklingsministeren, hvor jeg var enig i hendes betragtninger om, hvad vi skal gøre, og hvilke problemer vi står over for.

Vi kan jo ikke skrue udviklingen tilbage. Verden udvikler sig, og der er nogle, der ustandselig kommer i klemme. Men det, vi kan gøre, er at være langt mere opmærksomme på, hvad det er, der sker. De folkevandringer, der foregik efter kolonitiden, og de mange folkevandringer, der er foregået også på andre kontinenter, har ustandselig bragt folk i klemme.

Og når vi taler om oprindelige folk, så kan man ikke komme med nogen præcis definition af, hvad vi egentlig taler om. Men alligevel tror jeg, vi alle sammen ved, hvem det er, vi tænker på.

Der er nogle, som er kommet i klemme, fordi landbrugsudviklingen har bevirket, at deres jord skulle bruges; det gælder f.eks. indianerne i Amazonområdet. Vi kan gøre noget for dem ved at prøve at understøtte deres juridiske ret-

tigheder, sådan at man ikke bare uden videre kan tage jorden fra dem. Der er nomader i Afrika, der er kommet i klemme på tværs af grænser og på grund af klimaændringer. Og vi ser, hvordan der ustandselig opstår problemer. I en tid, hvor man taler om etniske udrensninger og forskellige andre forfærdelige ting, er der virkelig grund til, at vi også beskæftiger os med de oprindelige folks interesser.

Heldigvis har vi fra dansk side hele tiden haft bred politisk opbakning til, at vi fører en aktiv dansk politik, og jeg tror faktisk, at det, at Grønland har deltaget i den danske delegation ved de årlige generalforsamlinger i New York, også har været medvirkende til yderligere at skærpe vores interesse for at gøre noget – ikke bare med ord, men faktisk ved at følge det op på generalforsamlingen i FN. Så jeg tror, det har været en virkelig nyttig model, vi her har haft.

Det er jo ikke bare et spørgsmål om, at man skal følge en grønlandsk model, at man skal have autonomi, hjemmestyre, selvstyre, lokalforvaltning, eller hvad man nu kan tale om; det er også et spørgsmål om at understøtte kulturer og traditioner.

Jeg synes også, det er vigtigt – sådan som udviklingsministeren understregede det – at det, vi taler om, ikke er nogen reservatankegang, ikke er et eller andet frilandsmuseum. Der skal også ske en udvikling, men det skal være en udvikling på folks egne betingelser. Og jeg synes netop, at Grønland har været et godt eksempel på, at i starten, hvor man talte om at »civilisere«, nemlig overføre nogle normer fra ét område til et andet, gik det galt, men da vi begyndte at tale med hinanden som ligeværdige partnere, viste det sig, at man godt kan have en udvikling, at det ikke behøver at være et frilandsmuseum, og at det så alligevel er det grønlandske folks egen identitet, som kommer til udtryk.

Det, vi har brug for i verden, er jo, at vi i stedet for at forundres over, at vi er så forskellige, glæder os over den mangfoldighed, der findes, og alt det, vi kan lære af hinanden og hinandens kultur og tradition og tankegang.

Og jeg synes netop, at den måde, vi har haft en dialog med det grønlandske samfund på, er et godt eksempel, som vi kan give videre. Det viser også noget om, at når man skaber sikkerhed og tryk, undgår man også ufred og konflikter.